

Szólni kéne

PÁRATLAN OLDAL - LIII. évfolyam 3. szám, 2009. január 16.

Ahogy csap alá tartotta, lemosta a karajt, és föltette főni; ahogy citromhéjat reszelt a lepénynek való túróba, és ahogy a tésztát megdolgozta, látszott: tud és szeret is főzni. Nem csak azért volt tanulságos Gáspár Győző szereplése szombat este a *Vacsoracsatában*, mert minden a kezére állt. Normális embert láttunk, akinek zömmel minden tette és szava hiteles volt, miközben vendégül látta „celebtársait”.

Ezért izgalmas és megfejthetetlen médium a televízió: látjuk, hogy ez a fiú most, idézőjelbe téve hosszú ideje zajló cigánykodó valóságshow-ját, szűk egy óra alatt nagyon sokat tesz azért, hogy a cigányokat elfogadja a többség. De valahogy azt is sejtjük, hogy ez kivételes alkalom, és hamarosan megint jön a cirkusz. Bár semmi közünk ahhoz, ki miért csinál hülyét magából, most szólni szeretnénk, hogy ne tegye megint, hogy ne tegyék azt vele, főleg ne a mi kedvünkért.

De hát kinek lehet szólni?